Warsi selle järrele kopputas häkkiste üks wanna emmakene kantsi wärrawa tagga ja pallus, ennast sisse laska; agga lossi waht pörrutas tedda köwwa sönnadega taggasi. Häddalise healega ja förmed ristis kässa üllestöstes pallus ta wägga halledaste, et temmal olla ritridele üht sallajat ja wägga kardetawat pahha asja üllesräkida.

Wimaks sai wärraw lahti tehtud ja emmake lasti sisse ja üks ritter küssis kohhe, mis assi se siis olla ja mis ta iggatseda.

„Oh armas herra,“ wastas eideke wärrisedes hädda ja kartuse pärrast, „teie ollete warsi sure hukkatuse sees! Tahhate mo poeale ello ja armo anda, siis tahhan ma teile keik teada anda.“

„Ei rägi siis!“ wastas ritter ruttoga, „ja kui sa töt kulutad, siis peab sulle sündima, nenda kui sa tahhad.“

Ja selle lubba peale teatas eideke keik sedda tallopoege kurja nöu ja sest wilja-maksust, kui neist sure pitka ja jämmeda terradest, mis wilja sees kottide keskpaikas, ja ka omma poeast, mis nisammoti kotti sisse warjule pandud olla.

„Agga, rummal naene,“ wastas se ritter, kellele ta sedda luggu selletas, „kui so jut tössi on, agga kust me' wõime siis sinno poega ketti seest ärratunda?“

Ja emmake selletas ritrile ruttes ja selgeste, missugguse hobbose ree peal temma poeg kotti sees peidetud olla.

„No se on wägga hea!“ ütles ritter, „olle nüüd rahhul, ja ni töeste kui ma so ees seisan, tahhan ma so poea ello pärrast hea seista, et ta peab keige kahjo eest hoitud sama.

Ruttoga läks ritter lossi ehk nende üllema jure, ja räkis temmale keik, mis ta olli naese käest kuulnud ja ka temmale töutanud. Kohhe sai sest eessseiswast häddast keige nende ritridele kärmeste ja kähku teada antud, kes seal lossis ellasid; ja kui selle wasto tuggew abbi olli kribbina krabbina walmis seatud, odati rahhulikult nende wõeraste ehk tallopoegade tullemist.

Waewalt olli emmake kussagile kõrwale läinud, kui jubba üks otsata rong hobbusid, kottid reggede peäl ja igga koorma kõrwas astus mees, pikkamisi kantsi pole likus. Ilma middagist märgu andmata nago ennegi, sai kantsi suur ehk pea-wärraw lahti tehtud, ja hoow hobboste, reggede ja meestega täidetud. Kui wimane koorm jubba siisse ajand olli, sai wärraw illusti tassa kinni ja lukku pandud.

Ilma et kegi mees wois enne middagi pahha mõista, kargasid kohhe ritrid mõekate, pikide ja